

امام الحرمین جوینی دانشمند نامدار و آگاه به علوم زمان (478 ق)

ابوالمعالي عبدالملك بن عبدالله بن يوسف جُوینی، ملقب به ضیاءالدین، جامع اصول و فروع، کلام و تمامی فنون علمی و استاد امام محمد غزالی است. وی مدتی در مکه و مدینه مجاور بوده و تدریس می‌کرد...

ابوالمعالي عبدالملك بن عبدالله بن يوسف جُوینی، ملقب به ضیاءالدین، جامع اصول و فروع، کلام و تمامی فنون علمی و استاد امام محمد غزالی است. وی مدتی در مکه و مدینه مجاور بوده و تدریس می‌کرد و به همین جهت به "امام الحرمین" مشهور گردید. تمامی مسایل فقهی را موافق هر کدام از مذاهب چهارگانه که سوال می‌کردند، فتوا می‌داد و در زمان سلطنت الب ارسلاان سلجوقی، رئیس مدرسه می‌نظامیه و نیشابور شد و ریاست علمی به او منتهی می‌گردید. امام الحرمین تا سی سال با کمال استقلال، تمامی امور محراب، منبر، تدریس، خطابه و مناظرات مذهبی و مذاکرات دینی را بر عهده داشت و تالیفات متعددی نگاشته است. الارشاد فی اصول الدین، مدارك العقول و غنیة المسترشدين از جمله آثار اوست. وفات او در نیشابور اتفاق افتاد. گویند که بعدها جسدش را به کربلا منتقل نموده و در جوار پدرش دفن کردند.